

(Kort bemærkning).

Breckmann (Færø.):

Situationen er stadig væk den, at der foreligger et finanslovsforslag, som de færøske medlemmer sædvanligvis har stemt for. Jeg har tilkendegivet mit manglende ønske om at tage del i udgiftsfremmende eller udgiftsnedskærende forslag her i folketinget ved at undlade at stemme i flere tilfælde. Det vil sige, at man i det hele taget ikke blander sig i detaljer, der udpræget angår danske forhold, men det, som vi har foran os i en klasse af forslag, er de udgifter, som går til Færøernes hjemmestyre, og idet der ikke stemmes om dem separat, er man nødt til at stemme for finansloven, hvis man i det hele taget ønsker, at den nuværende situation skal fungere. Og så længe der hverken er et flertal i lagtinget eller et flertal her i folketinget for at ændre den situation drastisk, må man lære at leve med den danske finanslov, således som den er, og det er den, vi stemmer for om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Anné Grete Holmsgård (VS):

Det kan godt være, hr. Svend Auken ikke bryder sig om at diskutere karensdag i Danmarks Radio med mig, og det kan også være, det var mere rimeligt, at det var hr. Tastesen, som jeg i mellemtiden har fundet ud af er den, der både sidder i den socialdemokratiske gruppe og i radiorådet, der kom op og svarede på spørgsmålet. Men hvis hr. Svend Auken ikke vil svare, kan jeg jo ikke piske ham til det, men så må jeg gå ud fra, at den, der tier, samtykker, og at det er udtryk for, at han faktisk samtykker og er enig med mig og siger ja til, at socialdemokratiet vil stemme for fjernelsen af karensdagen i Danmarks Radio, næste gang forslaget kommer op. Det må jeg gå ud fra, hvis der ikke kommer et klart svar heroppefra.

Gammelgaard (KF):

Hr. Svend Auken kommenterede visse dele af min tale, endnu inden den er holdt. Det var naturligvis en interessant oplevelse. Må jeg sige, at man behøver ikke at være særlig synsk for at forudse, at hr. Svend Auken vil bruge mange ord. Det gør hr. Svend Auken jo altid. Det har han også gjort i dag.

Men så vil jeg også sige, at der er ikke noget at sige til, at hr. Svend Auken skal bruge mange ord for at forsvare det socialdemokratiske standpunkt til finansloven. Jeg er ked af at måtte sige det, men ved de tre afstemninger, vi har haft om finansloven i det sidste års tid, har socialdemokratiet stemt på alle tre mulige måder. Så har alle tre standpunkter i gruppen da også sejret. Ja men så må der da blive ro i den socialdemokratiske gruppe, så arbejdet her i folketinget kan komme i gang.

Det samarbejdende folkestyre har haft trange kår omkring denne finanslov. Arbejdet med den her i folketinget begyndte allerede i august måned sidste år. Problemerne startede, da socialdemokratiet, øjensynlig uden at nogen helt kan forklare hvornår og hvordan, besluttede at stemme imod finansloven. Det var en forkert afgørelse. Partiets afstemning i dag viser, hvor svært det er at komme væk fra en sådan situation. Derfor vil jeg også sige her i dag, at jeg faktisk er bedrøvet, både over at socialdemokratiet stemte imod i december, og over at partiet ikke kan stemme for finansloven nu.

Hr. Svend Auken sagde, at socialdemokratiet søger samarbejde, men samtidig indeholdt hr. Svend Aukens tale bebudelsen af en lang række – og det ved hr. Svend Auken jo – meget kontroversielle forslag. Det var svært at se samarbejdsviljen her.

Vi har også tidligere her i dag beskæftiget os med en række socialdemokratiske ændringsforslag til finanslovsforslaget. Må jeg om disse specielt på ét punkt sige, at der er altså ikke økonomisk sammenhæng i det, man kommer med. Det kan godt være, at hr. Svend Auken ikke har observeret det, men man har altså rent faktisk stillet et ændringsforslag, der siger, at til udgifter vedrørende regulering af dagpenge ved sygdom, fødsel, ledighed og efterløn, vedrørende forbigående hjælp og vedrørende ophævelse af karensdagen afsættes en reserve på 1 mia kr. til fordeling i finansåret. Forslaget svarer – skriver socialdemokratiet – til partiets sociale genopretningskrav fremsat under behandlingen af finanslovsforslaget for 1984 i november-december 1983, og det var jo også disse krav, vi hørte under hele valgkampen.

Se, nu blev det ret så klart bevist under debatten om ændringsforslagene, at gennemførelsen af disse forslag ikke koster 1 mia